

DOMSTOLENS DOM

af 11. februar 2003

i de forenede sager C-187/01 og C-385/01, Hüseyin Gözütok (sag C-187/01) og Klaus Brügge (sag C-385/01) (anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln og Rechtbank van eerste aanleg te Veurne) ⁽¹⁾

(»Konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen — princippet *ne bis in idem* — anvendelsesområde — afgørelser, hvorved anklagemyndigheden endeligt indstiller en straffesag uden medvirken af en retsinstans, efter at tiltalte har opfyldt visse vilkår«)

(2003/C 83/08)

(Processprog: tysk og nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-187/01 og C-385/01, angående anmodninger, som Oberlandesgericht Köln (Tyskland) og Rechtbank van eerste aanleg te Veurne (Belgien) i medfør af artikel 35 EU har indgivet til Domstolen for i de for nævnte retter verserende straffesager mod Hüseyin Gözütok (sag C-187/01) og Klaus Brügge (sag C-385/01) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT 2000 L 239, s. 19), undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen (Luxembourg), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen (refererende dommer) og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 11. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Princippet *ne bis in idem*, der er opstillet i artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen, finder også anvendelse på procedurer med tiltalefrafald som dem, der omtvistet i hovedsagerne, og hvorved anklagemyndigheden i en medlemsstat uden medvirken af en retsin-

stans indstiller en straffesag, der er indledt i den pågældende stat, efter at tiltalte har opfyldt visse betingelser og navnlig har betalt et vist beløb, som anklagemyndigheden har fastsat.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 28.7.2001 — EFT C 348 af 8.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. februar 2003

i sag C-85/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 91/439/EØF«)

(2003/C 83/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-85/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Wolfcarius) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og S. Pailler), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237, s. 1), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre punkt 12 i bilag II til direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen (refererende dommer), og dommerne V. Skouris og N. Colneric; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 13. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme punkt 12 i bilag II til direktivet.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 97 af 20.4.2002.